

Egyszer egy balesetnek voltam szemtanuja s mélyen a lelkembe idegződött az a kép, amint a mentő az áldozat mellé térdelve minden tehetségét összeszedte, hogy mesterséges légzéssel eszméletre hozza és újból talpra állítsa. Nagy, világra szóló baleset, végzetes szerencsétlenség sujtotta földre népünket a szabad levegőtől megfosztva, az életnek Isten adta, természetes jogaiból is kitagadva.

A népnevelő, aki lehajlik hozzá, hogy aléltóságából öntödatra keltse, hogy a vérkeringést elindítva a rendes szív működést elősegítse, *az a népnevelő nemes tisztének sokrétű és águ nehézségei között a pusztító elemekkel birkózva a legszebb formában van; szolgálata teljes és semmiben sem nélkülözi a templomi áhitatot.* Meleg szívével a rideg ceremóniák fölé emelkedett s valóban az Urnak áldoz, mert egy szentebb, egy boldogabb jövő oltára előtt hullott térdre.

Keresztesi Dénes.

Sz.: 2—1936.

Pályázati hirdetés.

Az Unitárius Egyetemes Lelkészkör pályázatot hirdet egy „Unitárius Induló” szövegének megírására. A szöveg, indulónak megfelelő alakban kettő, legfeljebb három versszakasz legyen. Az unitárius hitelvek feltétlen szemelőtt tartandók.

Pályadíj 1.050 lej. Határidő 1936 május 31. Pályázatok idegen kézírással, jeligével Pál Dénes lelkészköri elnökhöz nyújtandók be: Simonești, jud. Odorhei.

Megjegyzés: Ha a pályázat sikerrel jár, a nyertes szöveg megzenésítésére hasonló díju pályázat hirdettetik ki.

Ákik az első pályázatra benyújtott pályamunkájukat visszahajtják kapni, eziránti megkereséseiket 1936 március végéig sziveskedjenek Pál Dénes elnökhöz eljuttatni, mert a határidő lejártá után a pályamunkák a jeligés levelekkel együtt megsemmisítettnek. Közzöljük azt is, hogy az első pályázat alkalmával csupán a beérkezett szövegek nyertek elbírálást s szöveg hiányában a zenei rész bírálatlanul maradt.

Simonești—Ormenis, 1936 január 1.

Pál Dénes,
elnök.

Fekete Lajos,
jegyző.

Enyedi György lectori működésének és külföldi tanulásának időpontja.

Azok az életrajzi adatok, melyeket Uzoni Fosztó István nyomán némi változattal kézzől-kézre adtak mindazok, akik a nagyhirű unitárius püspökről, Enyedi Györgyről irtak, az évszámok tekintetében felettébb téveseknek bizonyultak. Már Jakab Elek róla irt életrajza megdöntötte Uzoninak ebbeli legtöbb állítását, most pedig egy régebben megjelent, de általam is csak újabban megismert kútfő adata nyomán hasonló sorsra jutnak nehányan még azok közül is, melyek érvényben maradónak látszottak.

A „Le livre du recteur, Catalogue des etudiants de l'académie de Genève de 1559, à 1859“ (Genève, 1860) c. kiadványból ugyanis kitűnik, hogy Enyedi az 1584-től 1589-ig bezárólag terjedő hat év valamelyikében iratkozott be a genevai egyetem hallgatói sorába. Vagyis nem 1574-ben érkezett haza külföldről, mint eddig tudtuk, hanem legalább is tíz évvel később jutott ki oda.

Kijutott pedig megállapíthatóan az említett évek közül a legelsőben, tehát 1584-ben, ennek is az elején. Bizonyos ez onnan, hogy maga beszéli el Szilvási Jánossal vitázó iratainak egyikében, hogy másfél évig időzött Genévában, valamivel tovább Padovában s ezenkívül utazásával együtt összesen három és fél évet töltött külföldön. Már pedig 1587 nyara végére itthon kellett lennie, mivel ekkor ruházták reá a cluji iskolában a rectorságot. A róla fennmaradt két emléktábla egyike szerint egy-egy lustrumig, azaz öt-öt évig működött az igazgatóságban is, a püspökségben (s egyuttal cluji magyar prédikátorságban) is.¹ Halála idejétől, 1597 ősztől visszafelé számítva ezt a tíz évet, egész pontosan hozzáilleszkedik

---

¹ A másik emléktábla azt mondja, hogy hat-hat évig volt igazgató is, püspök is, de ez csak az akkor szokásos gyarló számolási módszernek az eredménye, mit már a másik emléktábla is megcáfol, de családokozhatatlanul megcáfol az időpontok összevetése.